

[Christophersen.]

beklage, at de udtalelser, som disse mange blade har refereret hr. Anker Jørgensen for, altså desværre senere blev dementeret af det faktiske handlingsforløb. Det beklager venstre altså, men der er nok næppe på nuværende tidspunkt andet og mere at sige om dette.

Jeg siger det naturligvis for at understrege, at venstre som et regeringsparti og som et midterparti lægger vægt på, at de store opgaver, folketinget står over for i de kommende måneder, løses med deltagelse af så mange partier som muligt. Ligesom vi er glade for den tilslutning, som vores forslag nu har fået fra 112 mandatets side, så ville vi naturligvis være glade, hvis vi i de kommende måneder kunne komme videre med skatteproblemerne, med besparelsesopgaverne og med boligproblemerne med et endnu større flertal bag os. Der ligger nemlig mange opgaver foran os, og jeg vil godt understrege, at for så vidt angår løsningen af vore økonomiske problemer, så befinder vi os stadig kun ved begyndelsen. Jeg sagde det allerede, da vi i februar måned drøftede de aftaler, der dengang var indgået. Dengang understregede jeg på venstres vegne, at dette var kun en første runde. Jeg vil godt i aften understrege, at de afgifter, som vi nu vil vedtage, er heller ikke afsutningen på løsningen af de økonomiske problemer. Der ligger en lang vej foran os, og der er stadig mange problemer, som kun er løst til ufuldkommenhed.

Det er altså med en appel til samarbejdsviljen over for løsningen af disse problemer, at vi godt fra venstres side her i aften vil tilkendegive vores tilfredshed med de resultater, der indtil nu er opnået.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Samtidig med, at det vel nu må antages at være den sidste og endelige behandling af disse afgiftsforslag, må vi jo konstatere, at det næppe er muligt at finde eksempler på, skal jeg sige et tilsvarende ejendommeligt hændelsesforløb ved nogen tidligere politisk begivenhed i dette folketing.

Vi oplevede i går, at fremskridtspartiet sammen med andre dannede et flertal imod disse afgifter, og vi oplever nu i aften, at fremskridtspartiet sammen med andre danner et flertal for afgifterne. Dette illustrerer

jo meget godt, at det er noget i hvert fald i sit hændelsesforløb ret enestående, vi står over for.

Når jeg dvæler ved det, er det bl. a., fordi det radikale venstre både i aftes og nu står ved, at vi går ind for disse afgifter i den skikkelse, hvori de nu foreligger. Men jeg gør det også, fordi der ved betænkningssagens afslutning markerer sig et sæt af partier, som ligesom det radikale venstre vil stemme for afgifterne, men hvor det radikale venstre ikke er med. Det lægger jeg megen vægt på at få understreget, for blandt det, der er sket siden i går, er jo videregående aftaler, videregående aftaler, som jeg kan nære nogen betænkelighed over for, idet de kan binde også de følgende måneders samarbejdsmuligheder i dansk politik. Det har det radikale venstre ikke ønsket at deltage i.

Med hensyn til besparelserne, som man er enige om, er det rigtigt, at det radikale venstre har angivet en målsætning, der beløbsmæssigt svarer til det, som de såkaldte tillidspartier er gået ind for. Men der er rigtig nok en væsentlig forskel, idet det radikale venstre gør opmærksom på, at det skal være på hele det offentlige budget, altså statslige, kommunale og amtskommunale budgetter; også de sidstnævnte skal kunne drages med ind. Vi ser nu, at tillidspartierne siger, at man lægger afgørende vægt på, at disse besparelser opnås hovedsageligt på grundlag af det, regeringen har forslået. Det undrer mig, at hr. Glistrup især fremhævede det, for det må jo ikke glemmes, at af disse besparelser på 5 mia kr. er de ca. 1,2 mia kr. ikke besparelser, men skatteforhøjelser. Vi har ofte i dette ting haft diskussion om, hvad vi egentlig skulle kalde besparelser, og vi må vel oprigtigt erkende, at vi er nogle stykker, der drillede den tidligere regering, når den kaldte den slags for besparelser. Nu vel, jeg ønsker ikke at skabe polemik om dette. Jeg ønsker bare at gøre opmærksom på, at det måske ikke var så hensigtsmæssigt allerede nu at binde sig til, hvilke besparelsesmuligheder man især skulle koncentrere sig om.

Det andet punkt, hvor vi ikke kan være enige med tillidspartierne, er i spørgsmålet om parcelhuslovgivningen. Man ved, at det radikale venstre her ikke deler den opfattelse, som de 5 tillidspartier har givet udtryk for. Heller ikke om dette ønsker jeg i og for sig nogen polemik, men det må alligevel